

Rechtbank van Eerste Aanleg Brussel, 25 november 2013, 51ste kamer

Tijdens de openbare terechtzitting van 25 NOVEMBER 2013

heeft de 51ste kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel rechtsprekend in correctionele zaken, het volgend vonnis gewezen:

IN ZAKE VAN:

DE PROCUREUR DES KONINGS, in naam van zijn ambt en van

HET CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR
RACISMEBESTRIJDING, Koningsstraat 138, 1000 Brussel, vertegenwoordigd door Mr.
Baetens Liesbeth, advocaat; (z.c.)

burgerlijke partij

TEGEN:

1.) **G.P.**, zonder gekend beroep, geboren in (Albanië) op (...), alias L.H. geboren op (...), met als AFIS-nummer (...), verblijvende te (...), **van Albanese nationaliteit, voorlopig aangehouden in de gevangenis van Vorst**, die verscheen, bijgestaan door Mr. B., advocaat;

2.) **G.F.**, zonder gekend beroep, geboren in (Albanië) op (...), alias G.F. geboren op (...), met als AFIS-nummer(...), zonder gekende woon- of wettelijke verblijfplaats in België, **van Albanese nationaliteit, voorlopig aangehouden in de gevangenis van Vorst**, die verscheen, bijgestaan door Mr. H., advocaat;

3.) **G.S.**, zonder gekend beroep, geboren te (...) (Albanië) op (...), met als AFIS-nummer (...), verblijvende te (...) alwaar hij keuze van adres deed, **van Albanese nationaliteit. beschikking vrijlating mits voorwaarden dd.04/07/2013**, die verscheen, bijgestaan door Mr. V., advocaat;

4.) **M.A.**, zonder gekend beroep, geboren in (Albanië) op (...), alias M.L. geboren op (...), alias M.L. geboren op (...), alias S.R. geboren op (...), alias L.M. geboren op (...), met als AFIS-nummer (...), zonder gekende woon- of wettelijke verblijfplaats in België, **van Albanese nationaliteit, voorlopig aangehouden in de gevangenis van Sint-Gillis**, die verscheen, bijgestaan door Mr. B., advocaat;

Beklaagd van,

in het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, onder meer in de gerechtelijke arrondissementen Antwerpen, Dendermonde, Gent en Brugge, en, op grond van de artikelen 10ter en 12 VT Sv, in het Verenigd- Koninkrijk, Frankrijk en Albanië,

tussen 25 november 2012 en 7 mei 2013, meermaals,

- om het misdrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben,
- om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,
- om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben;

A.

bij inbreuk op artikel 77bis Vreemdelingenwet, zich schuldig gemaakt te hebben aan het misdrijf mensensmokkel door ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel,

met de verzwarende omstandigheden (art. 77quater Vreemdelingenwet) dat

1° het misdrijf gepleegd is ten opzichte van een minderjarige,

2° het misdrijf gepleegd is door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamenlijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken,

4° het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar gebracht is,

6° van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt,

met de verzwarende omstandigheid (art. 77quinquies Vreemdelingenwet) dat

2° het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet,

A.1.

tussen 20 en 23 januari 2013,

eerste beklaagde en de tweede beklaagde,

namelijk 2 kinderen X. (5 jaar) en X. (6 jaar) (dewelke samen reisden met hun moeder X. °00-00-1986 alias X. °00-00-1986, alsook met X. °00-00-1987, X. 00-00- 1994, X. °00-00-1991 en X. °03-05-1988), allen werden in een koelwagen geplaatst (samen met nog 2 Iraniërs),

A.2.

tussen 9 en 12 maart 2013,

eerste beklaagde en tweede beklaagde,

namelijk X. °00-00-1996, en 3 minderjarige kinderen X. (3 jaar), X. (6 jaar) en X. (7 jaar) welke reisden samen met hun moeder X. °00-00-1984, (alsook X. °00-00-1992), welke allen onderschept werden in een koelwagen te Coquelles (Frankrijk),

A.3.

de nacht van 15 op 16 april 2013,

eerste beklaagde en de tweede beklaagde,

namelijk 3 personen waaronder een minderjarige, personen welke allen geladen worden in een koelwagen geladen met chocolade, namelijk een minderjarige van 15 à 16 jaar uit (...) (welke samen reisde met X. °00-00-1992 en X. °00-00-1994),

A.4.

de nacht van 5 op 6 mei 2013,

de tweede beklaagde, de derde beklaagde en de vierde beklaagde,

namelijk X. °00-00-1995 (alsook X. °00-00-1977, X. °00-00-1984, X. °00-00-1988, X. °00-00-1993, X. °00-00-1993 en X. °00-00-1987). Allen werden in een witte koelwagen geplaatst geladen met olie,

B.

bij inbreuk op artikel 77bis Vreemdelingenwet, zich schuldig gemaakt te hebben aan het misdrijf mensensmokkel door ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel,

met de verzwarende omstandigheden (art. 77quater Vreemdelingenwet) dat 1° het misdrijf gepleegd is ten opzichte van een minderjarige,

2° het misdrijf gepleegd is door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken,

6° van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt,

met de verzwarende omstandigheid (art. 77quinquies Vreemdelingenwet) dat

2° het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet,

B.1.

tussen 5 en 8 februari 2013,

eerste beklaagde en tweede beklaagde,

namelijk X. °00-00-1997, (dewelke samen reisde met X. °00-00-1981 alias X. °00-00-1995, X. °00-00-1994 alias X. °00-00-1995 alias X., X. °00-00-1963),

B.2.

tussen 16 en 19 februari 2013,

eerste beklaagde en tweede beklaagde,

namelijk X. (3 jaar), X. (6 jaar) en X. (7 jaar) welke reizen samen met hun moeder X. °00-00-1984, (ze reisden samen met X. °00-00-1994, X. °00-00-1988, X. °00-00-1981, X. °00-00-1967 en X. °00-00-1989, welke allen onderschept werden in een bedrijf te (...) (Frankrijk),

B.3.

tussen 27 april 2013 en 1 mei 2013,

eerste beklaagde, de tweede beklaagde, de derde beklaagde en de vierde beklaagde,

namelijk 2 onbekend gebleven minderjarigen (16 jaar) (alsook 3 onbekend gebleven meerderjarigen),

B.4.

de nacht van 5 op 6 mei 2013,

eerste beklaagde en de tweede beklaagde,

namelijk 5 onbekend gebleven minderjarigen (welke samen reizen met 2 onbekend gebleven personen, met name de reiziger met oproepnummer (...) en de reiziger met oproepnummer (...)),

C.

bij inbreuk op artikel 77bis Vreemdelingenwet, zich schuldig gemaakt te hebben aan het misdrijf mensensmokkel door ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie binnenkomt, erdoor

reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel,

met de verzwarende omstandigheden (art. 77quater Vreemdelingenwet) dat

2° het misdrijf gepleegd is door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken;

4° het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar gebracht is,

6° van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt,

met de verzwarende omstandigheid (art. 77quinquies Vreemdelingenwet) dat

2° het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet,

C.1.

tussen 20 en 23 januari 2013,

eerste beklaagde en de tweede beklaagde,

namelijk X. °00-00-1987, X. °00-00-1994, X. °00-00-1991, X. °00-00-1988 en X. °00-00-1986 alias X. °00-00-1986 (dewelke samen reisde met haar 2 kinderen X. (5 jaar) en X. (6 jaar) welke allen geplaatst werden in een koelwagen (samen met nog 2 Iraniërs).

C.2.

tussen 23 en 26 januari 2013,

eerste beklaagde en de tweede beklaagde, namelijk X. °00-00-1986, X. °00-00-1985, X. °00-00-1991 en X. °00-00-1990, dewelke werden teruggevonden in een koelwagen geladen met chocolade.

C.3.

tussen 8 en 21 februari 2013,

eerste beklaagde en de tweede beklaagde,

namelijk X. °00-00-1978— Albanië, welke aangetroffen werd in een koelwagen van de firma E.

C.4.

tussen 9 en 12 maart 2013,

eerste beklagde en de tweede beklagde,

namelijk X. °00-00-1992 en X. °00-00-1984 (welke reisde met haar 3 minderjarige kinderen X. (3 jaar), X. (6 jaar) en X. (7 jaar) alsook X. °00-00-1996), welke allen onderschept werden in een koelwagen te Coquelles (Frankrijk).

C.5.

tussen 20 en 27 maart 2013,

eerste beklagde, de tweede beklagde en de vierde beklagde,

namelijk 4 onbekend gebleven Albanezen waaronder een zekere X. en een zekere X., welke allen in een koelwagen geladen met chocolade geplaatst werden en in het Verenigd Koninkrijk aangekomen zijn op 26 maart 2013. Allen betaalden 3000 Euro per persoon.

C.6.

tussen 27 maart 2013 en 3 april 2013,

eerste beklagde en de tweede beklagde,

namelijk 6 onbekend gebleven personen waaronder een zekere X., een zekere X., een zekere X. een zeker X., een reiziger uit (...) en een zekere X. welke vervoerd worden in een vrachtwagen waarvan de deuren van binnenuit niet kunnen geopend worden. Op 2 april rond 01.49 uur zitten de reizigers nog steeds in de vrachtwagen. Op dat moment blijkt er weinig zuurstof in de laadruimte te zitten, een reiziger verklaart dat ze allemaal moeten hoesten.

C.7.

de nacht van 4 op 5 april 2013,

eerste beklagde en tweede beklagde,

namelijk 10 onbekend gebleven personen waarvan er minstens 6 in een koelwagen geplaatst werden, waaronder X. °00-00-1994 en X. °00-00-1993, alsook een zekere X., een zekere X. en een zekere X. Tijdens de smokkel verstuurt een reiziger op 05/04/13 om 03.00 uur een sms met melding dat de frigo van de vrachtwagen werd aangezet en meldt dat hijzelf in die vrachtwagen zit.

C.8.

tussen 7 april 2013 en 12 april 2013,

eerste beklagde en de tweede beklagde,

namelijk 5 onbekend gebleven personen waaronder X. °00-00-1990 en X. °00-00-1994 en een koppel X. en X. Ze krijgen op voorhand de instructie van G.F. om voldoende warme kledij bij te hebben.

C.9.

de nacht van 8 op 9 april 2013,

eerste beklaagde en de tweede beklaagde, de derde beklaagde en de vierde beklaagde,

namelijk minstens 10 onbekend gebleven personen welke worden verdeeld over 2 koelwagens, één geladen met slasausen en mayonaise, de andere met chocolade. Uit de berichten verstuurd door de reizigers blijkt dat ze het erg koud hebben. "Zij zien af van de kou en hebben geen water en geen eten meer. Ze vrezen dat ze gaan sterven."

C.10.

de nacht van 11 op 12 april 2013,

eerste beklaagde en de tweede beklaagde,

namelijk X. °00-00-1993, X. °00-00-1993, X. °00-00-1990, X. °00-00-1993, X. °00-00-1992 en X. °00-00-1994.

C.11.

de nacht van 15 op 16 april 2013,

eerste beklaagde en de tweede beklaagde,

namelijk 3 personen waaronder een minderjarige, welke allen geplaatst worden in een koelwagen geladen met chocolade, namelijk X. °00-00-1992 en X. °00-00-1994, (alsook een minderjarige van 15 à 16 jaar uit (...)).

C.12.

de nacht van 21 op 22 april 2013,

eerste beklaagde, de tweede beklaagde en de vierde beklaagde,

namelijk 3 personen waaronder een koppel en een zekere X. welke allen geplaatst worden in een koelwagen geladen met appels.

C.13.

de nacht van 23 op 24 april 2013,

eerste beklaagde en de vierde beklaagde,

namelijk 4 onbekend gebleven personen welke geplaatst werden in een koelwagen geladen met chocolade, waaronder, een jongen van 19 jaar oud, de gebruiker van het oproepnummer (...) en twee personen aangeleverd door een zekere X.

C.14.

de nacht van 25 op 26 april 2013,

de tweede beklaagde, de derde beklaagde en de vierde beklaagde,

namelijk 5 onbekend gebleven personen waaronder een zekere X. en een zekere X. Allen werden in een koelwagen geladen met chocolade geplaatst.

C.15.

tussen 1 mei 2013 en 5 mei 2013,

eerste beklaagde en de tweede beklaagde,

namelijk 20 onbekend gebleven personen welke voorzien waren voor een transport met medeweten van een chauffeur van een koelwagen. Uiteindelijk mislukt de deal omdat de chauffeur vergezeld is van zijn baas.

C.16.

de nacht van 5 op 6 mei 2013,

de tweede beklaagde, de derde beklaagde en de vierde beklaagde,

namelijk 7 Albanezen, waaronder een minderjarige, X. °00-00-1977, X. °00-00-1984, X. °00-00-1988, X. °00-00-1993, X. °00-00-1993 en X. °00-00-1987, (alook X. °00-00-1995 — minderjarig). Allen werden in een witte koelwagen geplaatst geladen met olie. Ze reisden tegen betaling van 3500 Euro per persoon.

D.

bij inbreuk op artikel 77bis Vreemdelingenwet, zich schuldig gemaakt te hebben aan het misdrijf mensensmokkel door ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel,

met de verzwarende omstandigheden (art. 77quater Vreemdelingenwet) dat

2° het misdrijf gepleegd is door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken;

6° van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt,

met de verzwarende omstandigheid (art. 77quinquies Vreemdelingenwet) dat

2° het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet,

D.1.

tussen 25 en 28 november 2012,

eerste beklaagde,

namelijk X. °00-00-1990 (...) — Albanië en - X. °00-00-1979 (...) — Albanië dewelke in de vrachtwagens geplaatst werden op de parking Groot-Bijgaarden.

D.2.

tussen 18 en 21 december 2012,

eerste beklaagde en tweede beklaagde,

namelijk X. °00-00-1977 (...) — Albanië, X. °00-00-1993 (...) — Albanië en X. °00-00-1991 (...) — Albanië.

D.3.

tussen 6 en 9 januari 2013,

eerste beklaagde, de tweede beklaagde en de derde beklaagde,

namelijk X. °00-00-1987 Albanië, X. °00-00-1988 Albanië en X. °00-00-1983 Albanië, dewelke in de gracht geïntercepteerd werden op de parking Groot-Bijgaarden.

D.4.

tussen 5 en 8 februari 2013,

eerste beklaagde en de tweede beklaagde,

namelijk X. °00-00-1981 alias X., X. °00-00-1995, X. °00-00-1994 alias X. °00-00-1995 alias X., X. °00-00-1963, (alook X. °00-00-1997 (minderjarig)), dewelke door de chauffeur uit de vrachtwagen gegooid werden.

D.5.

tussen 7 en 12 februari 2013,

eerste beklaagde en de tweede beklaagde,

namelijk X. °00-00-1981 alias X., X. °00-00-1995, X. °00-00-1994 alias X. °00-00-1995 alias X., X. °00-00-1963, X. °00-00-1975 en X. °00-00-1963, welke in de nacht van 7 op 8 februari 2013 in een werden container gestoken. Ze werden op 11 februari geïntercepteerd in Tilbury (VK).

D.6.

tussen 16 en 19 februari 2013,

eerste beklagde en de tweede beklagde,

namelijk X. °00-00-1994, X. °00-00-1988, X. °00-00-1981, X. °00-00-1967, X. °00-00-1989 en X. °00-00-1984 (welke reist met haar 3 minderjarige kinderen X. (3 jaar), X. (6 jaar) en X. (7 jaar)), welke allen onderschept werden in een bedrijf te (...) (Frankrijk).

D.7.

tussen 4 en 8 maart 2013,

eerste beklagde, de tweede beklagde en de vierde beklagde,

namelijk een onbekend gebleven persoon welke waarschijnlijk een transport met garantie had en gebruik maakte van het oproepnummer (...).

D.8.

tussen 15 en 19 maart 2013,

eerste beklagde,

namelijk een onbekend aantal onbekend gebleven personen dewelke reeds vanuit Albanië in contact staan met G.P..

D.9.

tussen 19 en 22 maart 2013,

eerste beklagde,

namelijk 2 onbekend gebleven personen welke op 21 maart 2013 in het Verenigd Koninkrijk aangekomen zijn,

D.10.

tussen 24 en 28 maart 2013,

eerste beklagde, de tweede beklagde en vierde beklagde,

namelijk 6 onbekend gebleven personen waaronder een zekere X. en een X.

D.11.

in de nacht van 27 op 28 maart 2013,

eerste beklagde en de tweede beklagde,

namelijk minstens 4 onbekend gebleven personen waaronder opnieuw een zekere X. en een zekere X.

D.12.

tussen 27 maart 2013 en 5 april 2013,

de tweede beklaagde en de derde beklaagde,

namelijk een niet nader geïdentificeerd persoon dewelke tegen betaling van 17 à 18.000 naar Cuba wenst gesmokkeld te worden.

D.13.

in de nacht van 28 op 29 maart 2013,

eerste beklaagde en de tweede beklaagde,

namelijk 4 onbekend gebleven personen waaronder opnieuw een zekere X. welke gebruik maakte van de oproepnummers (...) en (...).

D.14.

tussen 29 maart 2013 en 2 april 2013,

eerste beklaagde en de tweede beklaagde,

namelijk 4 onbekend gebleven personen waaronder een zekere X., een zekere X. en een zekere X.

D.15.

de nacht van 2 op 3 april 2013,

eerste beklaagde en de tweede beklaagde,

namelijk 5 onbekend gebleven personen waaronder een zekere X., een zekere X., een zekere X. en een zekere X.

D.16.

de nacht van 3 op 4 april 2013,

eerste beklaagde en de tweede beklaagde,

namelijk 5 onbekend gebleven personen waaronder een zekere X. en een zekere X. Deze smokkel werd uiteindelijk afgebroken wegens aanwezigheid van politie op de parking.

D.17.

de nacht van 7 op 8 april 2013,

eerste beklaagde, de tweede beklaagde en de vierde beklaagde,

namelijk 6 onbekend gebleven personen waaronder een zekere X. en een zekere X.

D.18.

de nacht van 14 op 15 april 2013,

eerste beklaagde, de tweede beklaagde en vierde beklaagde,

namelijk minstens 4 onbekend gebleven personen waaronder X. °00-00-1992, X. °00-00-1994, en een zekere X.

D.19.

de nacht van 18 op 19 april 2013,

eerste beklaagde en de tweede beklaagde,

namelijk 3 onbekend gebleven personen waaronder een zekere X.

D.20.

de nacht van 23 op 24 april 2013,

de tweede beklaagde en de derde beklaagde,

namelijk 6 onbekend gebleven personen welke aangeleverd werden door een zekere X.

D.21

de nacht van 24 op 25 april 2013,

de tweede beklaagde, de derde beklaagde en de vierde beklaagde,

namelijk 6 onbekend gebleven personen waaronder een zekere X. en 3 reizigers van X.

D.22.

tussen 24 april 2013 en 30 april 2013,

eerste beklaagde, de tweede beklaagde, de derde beklaagde en de vierde beklaagde,

namelijk 4 onbekend gebleven personen voor een transport met medeweten van de chauffeur (transport met garantie).

D.23.

tussen 27 april 2013 en 1 mei 2013,

eerste beklaagde, de tweede beklaagde, de derde beklaagde en de vierde beklaagde,

namelijk 5 onbekend gebleven personen waaronder 2 minderjarigen (16 jaar) tegen betaling van 3500 Euro per persoon.

D.24.

de nacht van 28 op 29 april 2013,

de tweede beklaagde en de derde beklaagde, namelijk een onbekend aantal onbekend gebleven personen.

D.25.

de nacht van 30 april 2013 op 1 mei 2013,

eerste beklaagde,

namelijk 3 onbekend gebleven personen waaronder een reiziger met als oproepnummer (...).

D.26.

de nacht van 2 op 3 mei 2013,

eerste beklaagde,

namelijk een onbekend aantal onbekend gebleven personen, waaronder een reiziger met nummer (...), een reiziger met nummer (...), een reiziger met nummer (...) en een reiziger met nummer (...).

D.27.

de nacht van 2 op 3 mei 2013,

de tweede beklaagde, de derde beklaagde en de vierde beklaagde,

namelijk 3 onbekend gebleven personen waaronder een zekere X. en een zekere X. welke gesmokkeld worden tegen betaling van 3500 Euro per persoon.

D.28.

de nacht van 5 op 6 mei 2013,

eerste beklaagde en de tweede beklaagde,

namelijk 2 onbekend gebleven personen, met name de reiziger met oproepnummer (...) en de reiziger met oproepnummer (...), welke samen reizen met 5 onbekend gebleven minderjarigen.

D.29.

de nacht van 5 op 6 mei 2013,

de tweede beklaagde, de derde beklaagde en de vierde beklaagde,

namelijk 2 onbekend gebleven personen voor een transport met medeweten van de chauffeur van de vrachtwagen.

E.

tussen 25 november 2012 en 7 mei 2013,

eerste beklaagde,

bij inbreuk op de artikelen 324bis en 324ter §4 Strafwetboek, leidend persoon geweest te zijn van een criminele organisatie zoals bedoeld in artikel 324bis Strafwetboek,

F.

tussen 18 december 2012 en 7 mei 2013,

de tweede beklaagde,

bij inbreuk op de artikelen 324bis en 324ter §3 Strafwetboek,

deelgenomen te hebben aan het nemen van welke beslissing dan ook in het raam van de activiteiten van een criminele organisatie, terwijl hij wist dat zijn deelneming bijdroeg tot de oogmerken van de criminele organisatie, zoals bedoeld in artikel 324bis Strafwetboek,

G.

bij inbreuk op de artikelen 324bis en 324ter §1 Strafwetboek, wetens en willens betrokken geweest te zijn bij een criminele organisatie zoals bedoeld in artikel 324bis Strafwetboek, die gebruik maakt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of commerciële of andere structuren aanwendt om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken,

G.1.

tussen 6 januari 2013 en 7 mei 2013,

de derde beklaagde,

G.2.

tussen 4 maart 2013 en 7 mei 2013,

de vierde beklaagde,

H.

bij inbreuk op artikel 75 Vreemdelingenwet, als vreemdeling onwettig België binnengekomen te zijn of er verbleven te hebben, namelijk,

H.1.

tussen 25 november 2012 en 7 mei 2013,

eerste beklaagde,

H.2.

tussen 18 december 2012 en 7 mei 2013,

de tweede beklaagde,

H.3.

tussen 4 maart 2013 en 7 mei 2013,

de vierde beklaagde

Gezien de stukken van de vervolging.

Gezien het bevelschrift dd. 26 september 2013 waarbij de raadkamer van deze rechtbank verzachtende omstandigheden aanneemt voor feiten waarop criminele straffen zijn gesteld, en de beklaagden naar de correctionele rechtbank heeft verzonden.

Gehoord de eisen en middelen van de burgerlijke partij.

Gehoord de uitleg en middelen van beklaagden.

Gehoord Mw. V., substituut-procureur des Konings, in haar samenvatting en conclusies.

Gehoord het antwoord van beklaagden.

Algemeen kader:

Het onderzoek in deze zaak neemt een aanvang op 8 januari 2013, wanneer vijf Indiërs in een koelwagen worden aangetroffen op de parking te Groot-Bijgaarden. De politie vindt nog 3 Albanezen vlakbij in de gracht.

Nadat er eerst werd van uitgegaan dat ze alle acht slachtoffers van mensensmokkel waren, komt aan het licht bij het uitlezen van de GSM's van de drie Albanezen dat er toch wel wat meer aan de hand is. Bij verder telefoononderzoek duiken een aantal oproepnummers op, die in verband kunnen worden gebracht met feiten van mensensmokkel binnen het Albanese milieu.

Het dossier wijst uit dat de vier beklaagden een heel eigensoortig reisbureau uitbaten. De (Albanese) klanten komen op een legale manier naar Brussel (via de luchthaven van Charleroi of het Zuidstation), en worden hier dan opgevangen door de organisatie van beklaagden.

Daar waar Indische of Afghaanse smokkelaars veelal werken met zogenaamde safehouses, maken de beklaagden gebruik van hotels in het Brusselse. Ze worden in de hotels ondergebracht door G. Uit de verklaringen van G.P. en M.A. blijkt dat de reizigers zelf de kosten van hun verblijf in de hotels betaalden.

Beklaagden worden gecontacteerd door familieleden uit Albanië. Zij regelen het transport en de te betalen prijs. De reizigers worden zoals gezegd in afwachting tijdelijk gelogeed in Brusselse hotels.

Het dossier wijst uit dat de te betalen prijs schommelde rond 3.000 à 3.500 euro per persoon. Daarvan hield de groep van de vier beklaagden er ongeveer 1.300 à 1.400 voor zichzelf aan over.

Na betaling van de prijs, wordt er contact opgenomen met Koerdische smokkelaars die zullen instaan voor de eigenlijke overtocht. De reizigers worden daartoe aan de Koerden overgedragen.

Ze worden meestal door G.F., op verzoek van G.P. verzameld in het Turks café op het Liedtsplein. Vervolgens gaat het naar een internetcafé waar zij opgehaald worden door de Koerdische mensensmokkelaars, die hen naar de parking voeren. Het gebeurt ook dat de beklaagden de reizigers met de wagen naar de parkings voeren, zo vervoert G.F. er met zijn wagen, een Renault;

Op de parking zetten de Koerden de reizigers in vrachtwagens. Het gaat daarbij vaak om koelwagens. Als er plaatsgebrek is in de vrachtwagens, gebeurt het dat reizigers per twee (!) in de koffer van een voertuig moeten.

Dat een overtocht naar Engeland in een kofferbak, met twee personen, geen pretje is behoeft geen betoog. Maar ook het vervoer in een koelwagen is uitermate gevaarlijk en oncomfortabel. De telefoontaps lieten toe herhaaldelijk gesprekken te capteren waarin de reizigers zich beklagen over de grote kou, het gebrek aan zuurstof, water .en eten: Ook kinderen, zelfs' kleine, gaan de koelwagen in. Minstens eerste, tweede en vierde beklaagden wisten perfect dat koelwagens werden gebruikt.

Eens de Albanezen in vrachtwagens geplaatst zijn, sms'en de Koerden de nummerplaat van de vrachtwagen en andere gegevens door aan de Albanezen zodat hun handlangers in het Verenigd-Koninkrijk de juiste vrachtwagen op de juiste plaats kunnen aantreffen om daar de reizigers te laten uitstappen en verder op te vangen.

Gedurende de verdere volledige overtocht blijven de reizigers in contact met hun Albanese smokkelaars. De smokkelaars geven over deze communicatie duidelijk richtlijnen mee aan hun reizigers. Zoals de klank van de GSM afzetten, stil praten,... In het Verenigd-Koninkrijk aangekomen worden ze door andere leden van de Albanese organisatie uit de vrachtwagen gehaald.

Naast de smokkel gewoon in vracht (koel) wagens via de Koerden, wordt ook wel eens een transport met garantie uitgevoerd. Bij zulk transport is de vrachtwagenchauffeur op de hoogte, wat de slaagkansen verhoogt, vandaar de term "garantie". G.F. erkent in zijn verhoor dat er meermaals transporten met garantie georganiseerd werden door hem en G.P.

Eerste beklagde, G.P.

Eerste beklagde beweert geen organisator te zijn maar eerder een dienaar van een zekere S.D. die in Engeland verblijft. Hij zou enkel belast zijn geweest met de opvang van de reizigers wanneer zij in Brussel toekwamen. Zijn taak zou er dan in bestaan hebben om de

reizigers over te dragen hetzij via G.F., hetzij rechtstreeks aan de Koerden. Zij stonden dan verder in voor hun smokkel naar Groot-Brittannië via één van de parkings.

Eerste beklagde omschrijft zijn rol als volgt:

"A. is een Koerd. Ik heb hem via een Albanees in Engeland - een zekere S.D. - leren kennen. Ik denk dat hij ongeveer 33 à 34 jaar oud is. Hij is een rijk man en woont in Londen. Ik zat in de bouwsector in Albanië, Italië en Griekenland, en leende veel geld van S.D. voor mijn onderneming.

De tijden gingen heel slecht, waardoor ik al mijn geld verloor. Daardoor kon ik mijn schulden tegenover S.D. niet betalen. S.D. heeft mij dan opgedragen om naar Brussel te gaan, en bezorgde mij een telefoonnummer van die Koerd, van A. In Brussel zou ik dan G.F. ontmoeten. S.D. had mij gevraagd om Albanese reizigers voor Engeland op te vangen. Ik moest er dan A. van verwittigen als die personen in Brussel waren aangekomen.

Daarna moest ik die personen aan G.F. overhandigen, die ze op zijn beurt naar de plaats moest brengen, voor A."

Beklaagde geeft toe dat hij wist dat er in koelwagens werd gesmokkeld:

"Ik weet dat Ali gebruik maakte van gesloten wagens, zoals G.F. mij vertelde. Maar ik weet dat het geen koude wagens waren; want ze vervoerden chocolade en zo. Ik heb de vrachtwagens nooit gezien. Voor de rest bleef mijn rol beperkt, zoals ik al verklaarde."

Het door beklagde G.P. opgehangen beeld van de ondergeschikte meeloper klopt echter niet, en wordt tegengesproken door de gegevens van het dossier.

Daaruit blijkt immers dat hij zonder meer als de organisator van de activiteiten in België moet worden aangemerkt. Het is best aannemelijk dat hij in het geheel van de groep geen kopstuk is, maar hier in België is hij dat zeker wel.

Uit de telefoongesprekken kan dat zonder de minste twijfel worden besloten:

De reizigers, of hun familieleden contacteren hém, hij voert de onderhandelingen over de prijs, hij geeft hen richtlijnen i.v.m. de overkomst naar België, hij geeft hen ook richtlijnen hoe zij zich dienen te gedragen eens ze in de vrachtwagens geplaatst worden door Koerden.

G.P. heeft internationale telefonische contacten met andere smokkelaars in het binnen- en buitenland (België, Albanië, UK), met wie hij onderhandelingen voert met betrekking tot geldtransacties en het "aanleveren" van personen. Hier in België onderhoudt hij een nauwe samenwerking met de Koerdische smokkelaar A., aan wie hij zijn reizigers overdraagt.

Hoewel G.P. betwist dat hij iets met de geldstromen te maken had, moet worden vastgesteld dat er niet minder dan 27.000 euro op zijn naam wordt overgemaakt. Bovendien spendeert hij ontzaglijk veel tijd in een casino in Brussel. Zijn uitleg in verband daarmee (hij was daar alleen maar om te eten, en voor het gezelschap van een Griekse kennis) slaat gewoon nergens op.

Intern werkt hij nauw samen met zijn kompaan G.F. De gesprekken laten veronderstellen dat G.P. in de relatie met G.F. degene is die het voor het zeggen heeft.

Ook uit de verklaringen van de twee belangrijkste andere beklaagden, G.F. en M.A., moet worden besloten dat eerste beklagde inderdaad, althans hier in België, de chef was.

De aan beklagde G.P. ten laste gelegde feiten A1, A2, A3, B1, B2, B3, B4, C1, C2, C3, C4, C5, C6, C7, C8, C9, C10, C11, C12, C13, C15, D1, D2, D3, D4, D5, D6, D7, D8, D9, D10, D11, D13, D14, D15, D16, D17, D18, D19, D22, D23, D25, D26, D28, E en H1 zijn bewezen door de elementen van het dossier en door het onderzoek ter terechtzitting.

De feiten van die betichtingen zijn overeenkomstig artikel 65 Sw. door één enkele straf te beteugelen, nu ze de uitvoering zijn van eenzelfde misdadig opzet.

Gelet op de leidende rol van eerste beklagde, op de ernst van de feiten, op het grote aantal ervan, en op de zeer bewuste medewerking van beklagde aan smokkelpraktijken waarvan hij moet hebben geweten hoe gevaarlijk en mensonwaardig ze zijn, is de hierna bepaalde bestraffing op te leggen.

Tweede beklagde, G.F.

Tweede beklagde, G.F., was vooral de eerste luitenant en medewerker van beklagde G.P.

Hij gaat op vraag van deze laatste de reizigers bij hun aankomst in de Belgische spoorwegstations in Brussel ophalen, brengt of stuurt ze vervolgens naar cafés in Schaarbeek waar zij G.P. kunnen ontmoeten om hun reis naar het Verenigd-Koninkrijk te bespreken:

"Ik heb Albanese personen genomen, zoals ik al verklaard heb. En ik heb hen ook mijn nummer gegeven. Ik ging die mensen ophalen en bracht ze naar een hotel. Maar ik werkte voor G.P.; ik was slechts een werknemer. Ik had enkel eten en drinken in een hotel, meer had ik niet. Maar ik heb er nooit geld voor gekregen. Ik weet wel dat G.P. met die Koerden sprak. G.P. gebruikte soms mijn GSM. Ik had ook een auto, een Renault. Maar dat was ook G.P. die dat geregeld had in mijn naam; het was iemand van Engeland die die wagen naar hier heeft gebracht."

Hij is ook meermaals actief als chauffeur om reizigers te vervoeren met zijn Renault naar de parkings van Groot-Bijgaarden, Waasmunster, Laarne/Kalken, in de periode van december 2012 tot februari 2013:

"Ik heb het al eens gezegd: ik was slechts een werknemer. Ik geef toe dat ik enige keren personen naar een parking heb gebracht, maar niet vaak. Het was G.P. die me zei naar waar ik die mensen moest brengen. Ik bracht die personen dan naar die plaatsen met mijn Renault."

"... Ik heb die mensen naar die parking gebracht. De reden dat die mensen met mij contact opnamen is - zoals ik al zei - het feit dat G.P. altijd in het casino zat. Hij gaf mijn nummer door aan die reizigers; bijgevolg belden zij naar mij".

Het onderzoek zal uitwijzen dat die taxi activiteiten, i.t.t. wat beklagde voorhoudt, wél vaak plaatsvonden: in minder dan vijf maanden tijd minstens 20)(naar de parking te Groot-Bijgaarden, 29 keer naar die te Laarne, twee keer naar de parking te Waasmunster, twee keer naar Wetteren,...

Nog altijd in zijn functie van rechterhand van G.P. gaat hij gelden op zijn naam via W. laten overmaken. In dit verband verklaart hij:

Hoeveel hebt u verdiend met het smokkelwerk ?

A) Neen, ik heb helemaal niets verdiend met dat werk.

Nochtans uit onze eerste bevindingen bij het onderzoek naar de inkomsten die jullie hebben gegenereerd, blijkt dat er tussen 01-11-2012 en 20-04-2013 meer dan 35.000 Euro is overgemaakt aan u persoonlijk; op uw naam. Hoe verklaar je dat?

A) Ik zal het u uitleggen. Als u zult nazien wie er geld gestuurd heeft - ik herinner mij onder andere de namen: G.Z., V.N. ...; dat zijn allemaal personen die in contact staan met, of familie zijn van G.P. Niemand van die mensen kent mij, u kunt dat nagaan. Die personen hebben inderdaad geld overgemaakt op mijn naam; geld dat echter bestemd was voor G.P. Als u de rekening maakt, dan weet u dat een deel van dat geld bestemd was voor de Koerdische smokkelaar, en het andere deel was voor G.P. Meestal werd er 3.000 Euro betaald, en kregen G.P. en de Koerd elk de helft. Het gaat om geld dat afkomstig is van de mensensmokkel.

U zegt mij dat uit het onderzoek is gebleken dat er ook geld werd overgemaakt op naam van reizigers die hier in België waren. Dat is volledig correct. Zoals ik u al zei, zat G.P. alle dagen in het casino X. Hoeveel hij daar verspeelde weet ik niet, maar hij gokte alleszins alle dagen. U kunt nagaan hoeveel er daar vergokt werd. Ik kan er nog aan toevoegen dat G.P. ook mijn kaart gebruikte om te gokken.

De telefoontap wijst uit dat hij méér wil dan alleen maar de medewerking met G.P. Hij wordt zelf ook gecontacteerd door Albanese reizigers en/of hun familie en organiseert hun komst naar België. Hij informeert hen over de gang van zaken, over de prijzen. Wanneer er ruzie ontstaat met G.P., tracht hij zelf zijn eigen smokkels op te zetten; daartoe doet hij een beroep op zijn neef G.S., die voor hem tolkt en hem in staat stelt om met de Koerd A. in contact te treden.

Ook M.A. helpt hem, zoals blijkt uit diens verklaring van 13 juni 2013: *"Maar het was mijn bedoeling om kort bij G.F. te blijven, met de hoop dat hij ervoor kon zorgen dat ik in Engeland zou geraken. Vanaf dat moment had ik een betere verstandhouding met G.F. dan met G.P."*

Beklaagde G.F. is zeker niet ziekelijk overgevoelig als het gaat om de manier van smokkelen. Hij is er zelfs vrij cynisch over:

"Ik wist inderdaad waarin ze vervoerd zouden worden. Zij vertelden het mij zelf. Het waren behoeftige mensen uit Albanië die naar Engeland wilden gaan. Ik wou zelf ook naar Engeland gaan, maar niet op die manier. Ik heb geen zin om dood te gaan."(eigen onderstreping).

Ook over het occasioneel vervoeren van reizigers in de koffer is hij op de hoogte, zoals blijkt uit onderschepte berichten en gesprekken.

De aan beklagde G.F. ten laste gelegde feiten A1, A2, A3, A4, B1, B2, B3, B4, C1, C2, C3, C4, C5, C6, C7, C8, C9, C10, C11, C12, C14, C15, C16, D2, D3, D4, D5, D6, D7, D10, D11, D12, D13, D14, D15, D16, D17, D18, D19, D20, D21, D22, D23, D24, D27, D28, D29, F en H2 zijn bewezen door de elementen van het dossier en door het onderzoek ter terechtzitting. Ze zijn overeenkomstig artikel 65 Sw. door één enkele straf te beteugelen, nu ze de uitvoering zijn van eenzelfde misdadig opzet.

Gezien de ernst van de feiten, de omstandigheden van de smokkels, en de vooraanstaande rol van beklagde, is een strenge straf op te leggen. Helemaal uitgeklaard is de relatie tussen eerste en tweede beklagde niet, maar de gegevens van het dossier wijzen erop dat G.F. zo niet de gelijke, dan toch de eerste medewerker van G.P. was.

Derde beklagde, G.S.

G.S. is de neef van tweede beklagde G.F. Hij heeft voor deze hand- en spandiensten geleverd. Hij erkent volmondig dat hij voor zijn neef G.F. heeft gewerkt bij een aantal gelegenheden, maar benadrukt dat hij helemaal niets te vertellen had.

Hij ging mensen ophalen, gaf informatie door over de telefoon, tolkte voor G.F. Alles is trouwens begonnen met dat tolken.

Wanneer men hem verhoort tracht hij aanvankelijk alles krampachtig te ontkennen, soms tot in het absurde.

Zo is zijn uitleg over zijn contacten met de genaamde H.H., een reiziger die hij heeft opgehaald op de luchthaven van Charleroi en voor wie hij duidelijk als aanspreekpunt fungeerde, soms haast lachwekkend:

"Die H.H. is een schoonbroer van mijn eigen schoonbroer (de broer van mijn vrouw). Zoals alle Albanezen wilde hij kennis maken met België".

Het dossier wijst immers uit dat H.H. doodgewoon hier was om te worden gesmokkeld door G.F., niet meer of niet minder. Wanneer men dat aan derde beklagde diets maakt, verschuilt hij zich achter onwetendheid.

Gaandeweg zal hij nochtans gaan erkennen dat hij wel degelijk wist wat er aan de hand was, en dat hij wist dat G.F. met mensensmokkel bezig was; zijn interventie was beperkt tot de rol

van tolk, meer niet. Hij beweert trouwens dat hij dacht dat de reizigers op een veilige manier werden gesmokkeld.

Hij bekent bij één gelegenheid een koppel te hebben vervoerd en te hebben overgedragen aan een chauffeur. Hij reed ook wel eens een Koerdische smokkelaar naar een parking.

Hij heeft ook geld op zijn naam laten overmaken, dat bestemd was voor G.F.: via M. eens 4.233 Euro en eens 2.741 Euro vanuit Engeland. Hij had gehoopt om daarvan een (dik) graantje van 1000 euro te kunnen meepikken, maar hij kreeg niets.

Beklaagde werd onder voorwaarden in vrijheid gesteld. Uit de rapportering van de justitieassistent blijkt dat hij de voorwaarden behoorlijk naleeft, en meewerkt aan de begeleiding. Hij was werkzaam te zijn bij K. NV, waar hij tewerkgesteld is als arbeider. Hij werkte daar via het interim bureau X. Op de zitting verklaart hij te werken als chauffeur-leverancier van drank, hij legt een bundel stavingstukken neer. Ook familiaal zit hij niet stil: hij is recent vader geworden (00.00.2013).

De aan beklaagde G.S. ten laste gelegde feiten A4, B3, C9, C14, C16, D3, D12, D20, D21, D22, D23, D24, D27, D29 en G1 zijn bewezen door de elementen van het dossier en door het onderzoek ter terechtzitting. Ze zijn overeenkomstig artikel 65 Sw. door één enkele straf te beteugelen, nu ze de uitvoering zijn van eenzelfde misdadig opzet.

De feiten zijn ernstig, en de rol van beklaagde was, ook al was hij ondergeschikt, toch niet onbelangrijk: hij bekent zelf dat zijn neef G.F. het zonder tolk niet had kunnen rooien. De hierna bepaalde bestraffing is op te leggen.

De omstandigheden eigen aan de zaak, en meer bepaald de aanzet tot sociale reclassering die blijkt uit het verslag van de justitieassistent, laten toe een gedeeltelijk uitstel van tenuitvoerlegging, zoals hierna bepaald, te verlenen; aan alle door art. 8 § 1 van de wet van 29 juni 1964 gestelde voorwaarden is voldaan.

Vierde beklaagde, M.A.

Vierde beklaagde heeft een in hoofdzaak uitvoerende rol. Hij haalt reizigers op bij aankomst in de Brusselse stations en brengt hen in contact met G.P. en G.F. Voorts zorgt hij voor onderdak voor de reizigers in afwachting van hun transport.

Hij verzamelt de reizigers op de dag van hun transport en brengt ze naar een vooraf afgesproken plaats, meestal in de buurt van het Liedtsplein (Schaarbeek) waar zij worden opgehaald door de smokkelaars.

M.A. laat ook zijn naam gebruiken om geld voor G.P. te laten overmaken.

Hij zal ook zelf mensen gaan ronselen voor de overtocht naar Engeland, om ze dan te "leveren" aan G.P., naar hij zegt om zo zijn eigen transport te kunnen betalen.

De bewijslevering berust in de eerste plaats op de telefoontap, waarvan de resultaten duidelijk zijn.

Daarnaast wordt hij n.a.v. meerdere observaties opgemerkt, o.m. met G.F. en G.S.

Bij zijn verhoren gaat beklaagde erkennen dat hij meewerkte. Hij wist trouwens erg goed hoe de vork aan de steel zat:

"De "reizigers" die in België aankwamen, zaten meestal verspreid. In afwachting van hun transport verbleven zij in verschillende hotels, of bij kennissen. Wanneer de smokkel doorging, dienden zij in de loop van de dag verzameld te worden op één plaats. Dit was meestal een café in de omgeving van het Liedtsplein. Nadien dienden zij weggebracht te worden naar een plaats die bepaald werd door G.P., waar de "reizigers" dan op hun beurt werden opgehaald door een buitenlander. Die buitenlander bracht de "reizigers" dan over naar een parking, waar hij ze in een vrachtwagen stak. Die buitenlander gaf dan op zijn beurt telefonisch de postcode van de plaats van bestemming van de lading door aan G.P., zodat die wist waar de vrachtwagen zou aankomen. G.P. gaf dan op zijn beurt de bestemming van de vrachtwagen door aan de kennissen van de "reizigers" in Engeland, zodat zij de personen daar bij aankomst konden ophalen".

Hij stelt dat hij "werkte" voor G.P. om zo zijn overtocht te kunnen bekostigen. Hij moest hem tien personen leveren, maar is bij zes blijven steken.

"Het is zo dat ik op 15-01-2013 de laatste keer België ben binnengekomen. Ik was toen in het gezelschap van twee vrienden. Wij wilden alle drie naar Engeland gaan. Via iemand in Albanië was ik aan het telefoonnummer geraakt van G.P. die mijn reis zou kunnen regelen.

In eerste instantie wilde G.P. mij niet ontmoeten omdat hij twijfelde of ik wel een "reiziger" was. Doch een paar dagen later is het toch tot een ontmoeting gekomen, en toen kregen wij (ikzelf en mijn vrienden) te horen dat hij 3.500 Euro per persoon vroeg om ons te smokkelen naar Engeland. Wij hadden dat geld niet en hadden dus tijd nodig om dat geld te verzamelen. Ongeveer twintig dagen later hadden mijn twee vrienden het geld bijeen gekregen en werden zij door G.P. gesmokkeld. Gezien ik het geld niet bijeenkreeg, had G.P. mij voorgesteld om tien personen voor hem te vinden. Die tien personen zouden dan door hem gesmokkeld worden aan 3.500 Euro per persoon. G.P. beloofde mij dat hij mij dan nadien in ruil gratis zou meesturen met de reizigers naar Engeland. Tot op het moment van mijn arrestatie was ik er al in geslaagd om hem zes personen te leveren".

M.A. erkent dat hij een rol speelde om G.P. toe te laten betalingen te ontvangen:

"Uw vaststellingen kloppen. Het is zo dat G.P. al zeer veel geldtransfers op zijn naam had laten toekomen. Om zijn naam af te schermen, maakte hij van mij gebruik om hier in België geld te laten toekomen. Daarom moest ik mijn naam aan hem doorgeven, zodat er vanuit Engeland geld kon overgemaakt worden op mijn naam, dat echter voor hem bestemd was.

De 2.000 Euro die werden overgemaakt vanuit Engeland, was de betaling van de reis van "reizigers" die naar Engeland waren gegaan".

Vierde beklaagde wist dat men koelwagens gebruikte:

"Wisten jullie dat die buitenlanders (smokkelaars) die mensen in koelwagens staken?"

A) Wij waren daarvan op de hoogte. Het was G.P. die mij vertelde dat die mensen in koelwagens reisden. Toen ik dat voor het eerst hoorde, was ik daardoor geschokt.

Maar ik hoorde dan dat er geen levensgevaar voor die personen was, omdat de temperatuur in de laadruimte niet zo laag stond; over het algemeen tussen 0 en 3 graden. Vrachtwagens waarin de temperatuur lager stond, werden niet gebruikt. Bijvoorbeeld wanneer er diepvriesgoederen in de laadruimte staken, dan werden dergelijke vrachtwagens niet gebruikt. De reden waarom er koelwagens werden gebruikt, is omdat de speurhonden het dan niet kunnen ruiken dat er mensen aan boord zijn, en dat de scanners in Frankrijk blijkbaar mensen in koelwagens niet kunnen detecteren".

Eerste beklaagde G.P., die zich uitput om toch maar aan te tonen dat hij niet de leidende figuur is die hij lijkt te zijn, gaat ook ten aanzien van M.A. voluit in de aanval:

"Ik heb M.A. toevallig leren kennen; ik kan mij de exacte periode niet herinneren. Ik denk dat het drie à vier weken voor mijn arrestatie was. Ik weet dat hij al een hele tijd in België was. Hij zei me dat hij al eens opgepakt werd, en dat hij toen gerepatrieerd werd. M.A. vroeg me op zeker ogenblik of ik mensen had, want hij wist hoe ze naar "daar" (Engeland) konden geraken. Het is zo dat M.A. al drie à vier jaren dat soort werk deed.

Op een bepaald moment was de weg naar Engeland die M.A. kende, geblokkeerd. Hij vroeg me dan om vijf personen van hem naar S.D. te laten brengen via de Koerden. Ik heb dan contact opgenomen met S.D. om te vragen of die personen van M.A. via de Koerden mochten gestuurd worden. S.D. ging daarmee akkoord.

M.A. heeft dan zijn vijf personen aan G.F. gegeven, die dan die personen op zijn beurt aan de Koerden heeft overgedragen. S.D. heeft dan 2.000 Euro aan mij overgemaakt. Dat geld heb ik dan op mijn beurt aan M.A. overhandigd; dat was buiten op straat; de straat die naar het Noordstation gaat.

Hoewel de verklaringen van G.P. met een korreltje zou worden genomen, wijzen ze er toch op dat M.A. helemaal niet zo'n meeloper was.

De aan beklaagde M.A. ten laste gelegde feiten A4, B3, C5, C9, C12, C13, 014, C16, D7, D10, D17, D18, D21, D22, D23, D27, D29, G2 en H3 zijn bewezen door de elementen van het dossier en door het onderzoek ter terechtzitting. Ze zijn overeenkomstig artikel 65 Sw. door één enkele straf te beteugelen, nu ze de uitvoering zijn van eenzelfde misdadig opzet.

De hierna bepaalde bestraffing is aangepast aan de ernst van de feiten, en aan de manier waarop beklaagde er aan meegewerkt heeft. Daarbij wordt er niet van uitgegaan dat hij, zoals G.P. insinueert, zelf een leidende rol speelde.

Op burgerlijk gebied:

De burgerlijke vordering van het CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING is ontvankelijk, en gegrond in de hierna bepaalde mate.

De minimum rechtsplegingsvergoeding is toe te kennen.

De kosten:

Overeenkomstig artikel 50 derde lid Sw. zijn beklaagden vrij te stellen van de solidariteit. Nog afgezien van de quasi onmogelijkheid om zulke solidariteit te verrekenen, is ook te wijzen op de omstandigheid dat bij solidaire veroordeling de kosten, die niet onaanzienlijk zijn, onevenredig zwaar ten laste kunnen komen van beklaagden die niet of nauwelijks financieel beter zijn geworden van de misdrijven.

De hierna bepaalde verdeling zal daaraan verhelpen:

- Eerste beklaagde 5/10,
- Tweede beklaagde 3/10,
- Derde beklaagde 1/20,
- Vierde beklaagde 3/20.

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen:

- 66, 154, 162, 162bis, 185, 189, 190, 194, 195, 226, 227 van het wetboek van strafvordering,
- 25, 38, 40, 44, 45, 50, 65, 66, 79, 80, 100, 324bis, 324 ter § 4, 324 ter § 3, 324ter § 1 van het strafwetboek,
- 1, 2, 3 van de wet van 4 oktober 1867,
- 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd bij wet van 26 juni 2000, bij wet van 7 februari 2003 en bij wet van 28 december 2011,
- 11, 12, 13, 16, 21, 31 tot 37, 41 van de wet van 15 juni 1935,
- 2, 4 van de wet van 26 juni 2000,
- 8 § 1 van de wet van 29 juni 1964 - K.B. van 6 oktober 1994,
- 75, 77bis, 77quater 1°.2°.4°.6° van de Vreemdelingenwet,

- 3 en 4, 10ter en 12 van de wet van 17 april 1878,
- 1382 van het burgerlijk wetboek,
- 1022 Ger.W., en het K.B. van 26 oktober 2007,

RECHTDOENDE NA TEGENSPRAAK,

Veroordeelt beklaagde **G.P.** uit hoofde van de *tenlasteleggingen A1, A2, A3, B1, B2, B3, B4, C1, C2, C3, C4, C5, C6, C7, C8, C9, C10, C11, C12, C13, C15, D1, D2, D3, D4, D5, D6, D7, D8, D9, D10, D11, D13, D14, D15, D16, D17, D18, D19, D22, D23, D25, D26, D28, E en H1 vermengd tot:*

- een gevangenisstraf van **ZEVEN JAAR,**
- een geldboete van **TIENDUIZEND EURO,**

de geldboete van 10.000 euro bij toepassing van de wettelijke opdecieimen te verhogen tot: $10.000 \times 6 =$ **ZESTIGDUIZEND EURO**, en bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn te vervangen door een vervangende gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN;**

Veroordeelt beklaagde G.P. tot ontzetting van de rechten bedoeld in artikel 31 van het Strafwetboek gedurende een termijn van **TIEN JAAR;**

Veroordeelt beklaagde tot betaling van de bijdrage van **25 EURO**, gebracht bij toepassing van de wettelijke opdecieimen op **150 EURO**, overeenkomstig art. 29 van de wet van 1 augustus 1985, gewijzigd door artikel 3 van de programmawet van 24 december 1993 en door de wet van 28 december 2011;

Veroordeelt beklaagde bovendien tot betaling van een vergoeding van **50 EURO**, na indexatie gebracht op **51,20 EURO**, overeenkomstig artikelen 91 lid 2 en 148 van het K.B. van 28 december 1950, zoals gewijzigd bij K.B. van 13 november 2012;

Veroordeelt beklaagde tot vijf tienden van de kosten van de openbare actie, in totaal bedragende **4.342,18 EURO;**

Veroordeelt beklaagde **G.F.** uit hoofde van de *tenlasteleggingen A1, A2, A3, A4, B1, B2, B3, B4, C1, C2, C3, C4, C5, C6, C7, C8, C9, C10, C11, C12, C14, C15, C16, D2, D3, D4, D5, D6, D7, D10, D11, D12, D13, D14, D15, D16, D17, D18, D19, D20, D21, D22, D23, D24, D27, D28, D29, F en H2 vermengd tot:*

- een gevangenisstraf van **VIJF JAAR,**
- een geldboete van **TIENDUIZEND EURO,**

de geldboete van 10.000 euro bij toepassing van de wettelijke opdecimen te verhogen tot: $10.000 \times 6 =$ **ZESTIGDUIZEND EURO**, en bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn te vervangen door een vervangende gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN**;

Veroordeelt beklaagde G.F. tot ontzetting van de rechten bedoeld in artikel 31 van het Strafwetboek gedurende een termijn van **TIEN JAAR**;

Veroordeelt beklaagde tot betaling van de bijdrage van **25 EURO**, gebracht bij toepassing van de wettelijke opdecimen op **150 EURO**, overeenkomstig art. 29 van de wet van 1 augustus 1985, gewijzigd door artikel 3 van de programmawet van 24 december 1993 en door de wet van 28 december 2011;

Veroordeelt beklaagde bovendien tot betaling van een vergoeding van **50 EURO**, na indexatie gebracht op **51,20 EURO**, overeenkomstig artikelen 91 lid 2 en 148 van het K.B. van 28 december 1950, zoals gewijzigd bij K.B. van 13 november 2012;

Veroordeelt beklaagde tot drie tienden van de kosten van de strafvordering, in totaal bedragende **4.342,18 EURO**;

Veroordeelt beklaagde **G.S.** uit hoofde van de *tenlasteleggingen A4, B3, C9, C14, C16, D3, D12, D20, D21, D22, D23, D24, D27, D29 en G1 vermengd* tot:

- een gevangenisstraf van **DRIE JAAR**,

- een geldboete van **DUIZEND EURO**,

de geldboete van 1.000 euro bij toepassing van de wettelijke opdecimen te verhogen tot: $1.000 \times 6 =$ **ZESDUIZEND EURO**, en bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn te vervangen door een vervangende gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN**;

Veroordeelt beklaagde G.S. tot ontzetting van de rechten bedoeld in artikel 31 van het Strafwetboek gedurende een termijn van **VIJF JAAR**;

Veroordeelt beklaagde tot betaling van de bijdrage van **25 EURO**, gebracht bij toepassing van de wettelijke opdecimen op **150 EURO**, overeenkomstig art. 29 van de wet van 1 augustus 1985, gewijzigd door artikel 3 van de programmawet van 24 december 1993 en door de wet van 28 december 2011;

Veroordeelt beklaagde bovendien tot betaling van een vergoeding van **50 EURO**, na indexatie gebracht op **51,20 EURO**, overeenkomstig artikelen 91 lid 2 en 148 van het K.B. van 28 december 1950, zoals gewijzigd bij K.B. van 13 november 2012;

Zegt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis zal worden uitgesteld gedurende een termijn van **VIJF JAAR**, doch uitsluitend voor wat betreft twee derden van de hoofdgevangenisstraf, onder de voorwaarden van de wet betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie;

Zegt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis zal worden uitgesteld gedurende een termijn van **DRIE JAAR**, doch uitsluitend voor wat betreft de helft van de geldboete en van de vervangende gevangenisstraf, onder de voorwaarden van de wet betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie;

Veroordeelt beklaagde tot één twintigste van de kosten van de strafvordering, in totaal bedragende **4.342,18 EURO**;

Veroordeelt beklaagde M.A. uit hoofde van de *tenlasteleggingen A4, B3, C5, C9, C12, C13, C14, C16, D7, D10, D17, D18, D21, D22, D23, D27, D29, G2 en H3 vermengd* tot:

- een gevangenisstraf van **VEERTIG MAANDEN**,
- een geldboete van **VIJFDUIZEND EURO**,

de geldboete van 5.000 euro bij toepassing van de wettelijke opdecimen te verhogen tot: $5.000 \times 6 =$ **DETTIGDUIZEND EURO**, en bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn te vervangen door een vervangende gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN**;

Veroordeelt beklaagde M.A. tot ontzetting van de rechten bedoeld in artikel 31 van het Strafwetboek gedurende een termijn van **VIJF JAAR**;

Veroordeelt beklaagde tot betaling van de bijdrage van **25 EURO**, gebracht bij toepassing van de wettelijke opdecimen op **150 EURO**, overeenkomstig art. 29 van de wet van 1 augustus 1985, gewijzigd door artikel 3 van de programmawet van 24 december 1993 en door de wet van 28 december 2011;

Veroordeelt beklaagde bovendien tot betaling van een vergoeding van **50 EURO**, na indexatie gebracht op **51,20 EURO**, overeenkomstig artikelen 91 lid 2 en 148 van het K.B. van 28 december 1950, zoals gewijzigd bij K.B. van 13 november 2012;

Veroordeelt beklaagde tot drie twintigsten van de kosten van de strafvordering, in totaal bedragende **4.342,18 EURO**;

Op burgerlijk gebied:

Verklaart de burgerlijke vordering ontvankelijk;

Veroordeelt beklaagden in solidum tot betaling aan de burgerlijke partij het **CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING** van de som van **EEN EURO**;

Veroordeelt beklaagden bovendien in solidum tot de gebeurlijke kosten en tot de rechtsplegingsvergoeding, bedragende 75 euro;

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan, bij toepassing van artikel 4 § 2 van de wet van 17 april 1878 (V.T.Sv.);

Vonnis uitgesproken tijdens de openbare terechtzitting waar zetelden :

Mr. M. ondervoorzitter

Mw. V. substituut-procureur des Konings

Mw. T. griffier